

Henryk Dzwonkowski

Opinia prawna na temat określenia zasad opodatkowania dochodów wypłacanych spółce matce przez spółkę córkę w przypadku różnej rezydencji podatkowej w ramach Unii Europejskiej¹

Legal opinion on the determination of taxation principles regarding income pay out to a parent company by a subsidiary one regarding different tax residency in the European Union (WASGiPU-641/17): According to the author basis of a consideration is the Council's Directive 2011/96/EU of 30th November 2011 on the Common System of Taxation applicable in the Case of Parent Companies and Subsidiaries of Different Member States. According to its rules, it is important that both a parent company and a subsidiary one have registered offices for tax purposes in different Member States. Another crucial thing is the avoidance of double taxation in an economic meaning regarding income pay out to the parent company by the one. Furthermore Article 5 of the above-mentioned directive states a principle, according to which a profit paid to a parent company by a subsidiary one is exempt from tax deducted with regard to a source of a revenue. Article 5 fulfills the assumption that double taxation in a legal meaning ought to be eliminated.

Keywords: legal person | income tax | European Union

Słowa kluczowe: osoba prawna | podatek dochodowy | Unia Europejska

Doktor hab. nauk prawnych, profesor Uniwersytetu Łódzkiego;
hdzwonkowski@poltax.pl.

Przedmiot opinii

Przedmiotem opinii prawnej jest zagadnienie sposobu opodatkowania dochodów wypłacanych spółce matce przez spółkę córkę w przypadku różnej rezydencji podatkowej w ramach Unii Europejskiej.

W opinii będą przywoływane rozwiązania stosowane w Estonii w odniesieniu do podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) z uwzględnieniem

¹ Opinia sporządzona 27 kwietnia 2017 r. na zlecenie Klubu Poselskiego Kukiz'15; BAS-WASGiPU-641/17.

przepisów dyrektyw w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich.

Analiza prawna zagadnienia

W przypadku opodatkowania dochodów wypłacanych spółce matce (spółce dominującej) przez spółkę córkę (spółkę zależną) obowiązują szczególne regulacje prawne. Analizując zagadnienie pod kątem minimalizacji obciążeń podatkowych, związanych z podziałem zysków między spółkami będącymi rezydentami państw członkowskich Unii Europejskiej (UE), decydujące znaczenie ma dyrektywa Rady 2011/96/UE z 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.Urz. UE L 345 z 29 grudnia 2011 r., s. 8; dalej: dyrektywa, dyrektywa 2011/96/UE)². Dyrektywa ta jest adresowana do państw członkowskich Unii Europejskiej, w których swoje siedziby mają spółki powiązane. Istotne znaczenie dla możliwości zastosowania postanowień wymienionej dyrektywy ma okoliczność, by spółki te (a więc spółka dominująca – otrzymująca podzielone zyski, oraz spółka zależna – wypłacająca podzielone zyski) miały siedziby dla celów podatkowych w dwóch różnych krajach członkowskich. Dyrektywa 2011/96/UE znajduje również zastosowanie do dystrybucji zysków za pośrednictwem stałych zakładów (art. 1 ust. 1 lit. c i d dyrektywy).

Celem dyrektywy 2011/96/UE jest zwolnienie dywidend i innych zysków wypłacanych przez spółki zależne ich spółkom dominującym z podatku potrącanego u źródła dochodu oraz wyeliminowanie podwójnego opodatkowania takiego dochodu na poziomie spółki dominującej (pkt 3 preambuły dyrektywy). Oznacza to, że postanowienia dyrektywy ujednolicają zasady opodatkowania dochodów wypłacanych między spółkami powiązаныmi posiadającymi siedziby w dwóch różnych krajach członkowskich Unii Europejskiej. Intencją prawodawcy unijnego było określenie zasad opodatkowania, które byłyby neutralne z punktu widzenia konkurencji, co umożliwiłoby przedsiębiorcom dostosowanie się do wymogów rynku wewnętrznego, a także zwiększenie ich produktywności i przewagi konkurencyjnej na poziomie międzynarodowym³.

Analizując postanowienia omawianej dyrektywy 2011/96/UE, które muszą znaleźć odzwierciedlenie w krajowych porządkach prawnych wszystkich

² Była ona zmieniana dyrektywami Rady: 2013/13/UE z 13 maja 2013 r., Dz.Urz. UE L 141 z 28 maja 2013 r., s. 30; 2014/86/UE z 8 lipca 2014 r., Dz.Urz. UE L 219 z 25 lipca 2014 r., s. 40; 2015/121/UE z 27 stycznia 2015 r., Dz.Urz. UE L 21 z 28 stycznia 2015 r., s. 1.

³ W. Maruchin, *Wpływ wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich na regulacje polskie zawarte w PDOPrU*, „Monitor Podatkowy” 2013, nr 6, s. 11.

państw członkowskich UE, na wstępie należy poczynić kilka uwag o charakterze porządkującym dotyczących znaczenia pojęć, którymi posłużono się w treści dyrektywy.

Co prawda samo pojęcie podziału zysków nie zostało zdefiniowane w żadnym przepisie dyrektywy, to jednak z całokształtu unormowań wynika, że przede wszystkim obejmuje ono dywidendy, przy czym podział zysków jest terminem szerszym i może potencjalnie obejmować również inne strumienie pieniężne⁴.

W art. 2 dyrektywy zdefiniowano dwa podstawowe pojęcia wchodzące w zakres podmiotowy dyrektywy. Po pierwsze, spółką państwa członkowskiego jest spółka, która:

- ma jedną z form wymienionych w załączniku I część A dyrektywy,
- zgodnie z prawem podatkowym państwa członkowskiego jest uważana za rezydenta podatkowego w tym państwie członkowskim oraz, zgodnie z warunkami umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z państwem trzecim, nie jest uważana za rezydenta podatkowego poza Unią,
- podlega jednemu z podatków wymienionych w załączniku I część B, bez możliwości wyboru lub zwolnienia, lub podlega jakiegokolwiek innemu podatkowi, który może być zastąpiony przez którykolwiek z tych podatków (art. 2 lit. a dyrektywy), czyli np. w Polsce podatkowi dochodowemu od osób prawnych, a w Estonii – *Tulumaks*.

Do spółek państwa członkowskiego, w rozumieniu dyrektywy, należą m.in. polskie spółki, takie jak: spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka akcyjna oraz spółka komandytowo-akcyjna, a także spółki utworzone według prawa estońskiego, określane jako: *täisühing*, *usaldusühing*, *osaiühing*, *aktsiaselts*, *tulundusühistu*.

Drugim ze wspomnianych pojęć jest stały zakład oznaczający stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej znajdujące się w państwie członkowskim, przez który prowadzona jest całkowicie lub częściowo działalność gospodarcza spółki innego państwa członkowskiego, o ile zyski osiągnane przez ten stały zakład w danym miejscu wykonywania działalności gospodarczej są przedmiotem opodatkowania w państwie członkowskim, w którym się on znajduje, na mocy stosownej dwustronnej konwencji podatkowej lub – w przypadku braku takiej konwencji – na mocy prawa krajowego (art. 2 lit. b dyrektywy).

Z punktu widzenia niniejszych rozważań znaczenie mają również zagadnienia zawarte w art. 3 dyrektywy, zgodnie z którym status spółki dominującej ma spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim, która spełnia warun-

⁴ W. Varga, *Komentarz do dyrektywy 2011/96/UE w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich*, LEX 2014.

ki określone w art. 2 dyrektywy oraz ma co najmniej 10% udziału w kapitale spółki w innym państwie członkowskim spełniającej te same warunki. Status spółki dominującej będzie miała również spółka, która przy zachowaniu tych samych warunków, ma co najmniej 10% udziału w kapitale spółki tego samego państwa członkowskiego, który w całości bądź częściowo utrzymywany jest w stałym zakładzie tej pierwszej spółki znajdującym się w innym państwie członkowskim (art. 3 ust. 1 lit. a dyrektywy).

Z kolei spółką zależną będzie spółka, w której kapitale spółka dominująca ma co najmniej 10% udziału, przy zachowaniu wyżej wymienionych warunków (art. 3 ust. 1 lit. b dyrektywy).

Jedynie w drodze odstępstwa państwa członkowskie mają możliwość:

- zastąpienia, na mocy umowy dwustronnej, kryterium udziału w kapitale kryterium prawa głosów,
- niestosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do spółek państwa członkowskiego, które nie utrzymują nieprzerwanie przez okres co najmniej dwóch lat udziałów kwalifikujących je jako spółki dominujące, lub do tych swoich spółek, w których spółka z innego państwa członkowskiego nie utrzymuje takich udziałów nieprzerwanie przez okres co najmniej dwóch lat (art. 3 ust. 2 dyrektywy).

W odniesieniu zaś do opodatkowania dochodów wypłacanych spółce matce przez spółkę córkę, prawodawca unijny sformułował następujące zasady:

1. państwo członkowskie spółki dominującej musi powstrzymać się od opodatkowania zysków uzyskanych od spółki zależnej albo opodatkować tego typu zyski, upoważniając jednocześnie spółkę dominującą do odliczenia od kwoty podatku należnego tę część podatku dochodowego od osób prawnych, która została zapłacona przez spółkę zależną od tych zysków;

2. w celu zapewnienia neutralności podatkowej zyski podzielone przez spółkę zależną na rzecz spółki dominującej powinny podlegać zwolnieniu z podatku potrącanego u źródła;

3. należy stosować podobne zasady jak wskazane powyżej do wypłaty zysków podzielonych i ich otrzymywania przez stały zakład spółki dominującej, także w przypadku gdy spółka dominująca i jej spółka zależna mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim, a stały zakład znajduje się w innym państwie członkowskim;

4. w przypadkach, w których dochodzi do wypłaty zysków na rzecz spółki dominującej poprzez łańcuch spółek zależnych, wówczas podwójne opodatkowanie powinno zostać wyeliminowane poprzez stosowanie zwolnienia albo kredytu podatkowego, który umożliwi spółce dominującej dokonanie potrącenia podatków uiszczonych przez spółki zależne będące w tym łańcuchu⁵.

⁵ W. Maruchin, *Wpływ wspólnego*, op. cit., s. 11–12.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy, w przypadku gdy spółka dominująca lub jej stały zakład, na mocy powiązania spółki dominującej z jej spółką zależną, otrzymuje zyski podzielone, państwo członkowskie spółki dominującej i państwo członkowskie jej stałego zakładu, z wyjątkiem sytuacji, gdy spółka zależna ulega likwidacji:

- powstrzymuje się od opodatkowania takich zysków w zakresie, w jakim zyski te nie podlegają odliczeniu przez spółkę zależną, i opodatkowuje takie zyski w zakresie, w jakim podlegają one odliczeniu przez spółkę zależną, lub
- opodatkowuje te zyski, upoważniając jednocześnie spółkę dominującą i stały zakład do odliczenia od kwoty podatku należnego części podatku dochodowego od osób prawnych odnoszącej się do tych zysków i zapłaconej przez spółkę zależną i każdą podporządkowaną spółkę zależną, pod warunkiem że na każdym poziomie spółka i jej podporządkowane spółki spełniają kryteria definicji określonych w art. 2 dyrektywy oraz spełniają wymogi przewidziane w jej art. 3, w granicach kwoty odpowiedniego należnego podatku.

Przywołany artykuł reguluje unikanie opodatkowania w sensie ekonomicznym w kraju spółki dominującej. Z podwójnym opodatkowaniem w sensie ekonomicznym mamy do czynienia wówczas, gdy zysk spółki zależnej, podlegający opodatkowaniu w kraju jej siedziby, po jego wypłacie w postaci dywidendy do spółki dominującej, podlega opodatkowaniu w kraju siedziby spółki dominującej. W sensie prawnym są to dwa różne strumienie dochodów (zysk ze zwykłej działalności gospodarczej i dywidenda), jednakże z ekonomicznego punktu widzenia dochodzi do dwukrotnego nałożenia podatku na te same środki⁶. Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy eliminuje to podwójne opodatkowanie na jeden z dwóch sposobów. Po pierwsze, przez zwolnienie otrzymanej przez spółkę dominującą (spółkę matkę) dywidendy z podatku, bądź po drugie, przez opodatkowanie jej, ale z możliwością odliczenia podatku dochodowego zapłaconego przez spółkę zależną (tzw. metoda zaliczenia, metoda kredytu). Decyzja w zakresie wyboru metody unikania podwójnego opodatkowania w sensie ekonomicznym w przypadku dochodów wypłacanych spółce matce przez spółkę córkę leży po stronie państw członkowskich i może przykładowo polegać na implementacji metody zwolnienia w odniesieniu do dywidend krajowych, z jednoczesnym zastosowaniem metody kredytu do dywidend od spółek zależnych z innych państw członkowskich.⁷ Swoboda tego wyboru nie jest jednak nieograniczona. Przede wszystkim państwa członkowskie muszą przestrzegać podstawowych zasad prawa wspólnotowego, w tym zasady niedyskryminacji i zasady równości⁸.

⁶ W. Varga, *Komentarz, op. cit.*

⁷ *Ibidem.*

⁸ *Ibidem.*

Ponadto warto zaznaczyć, że przepisy dyrektywy 2011/96/UE nie stanowią przeszkody dla państwa członkowskiego miejsca siedziby spółki dominującej do uznania spółki zależnej za spółkę fiskalnie przejrzystą (transparentną), na podstawie charakteru prawnego tej spółki zależnej dokonanej przez to właśnie państwo członkowskie (art. 4 ust. 2 dyrektywy). Oceny tej dokonuje się na podstawie przepisów prawa krajowego, stanowiących podstawę jej utworzenia w przeszłości, jak również opodatkowania zysków spółki dominującej wynikających z jej udziałów w spółce zależnej. W tym przypadku państwo członkowskie spółki dominującej nie może opodatkować podzielonych zysków spółki zależnej.

Jak wskazuje się w literaturze, jest to rozwiązanie logiczne, dlatego że skoro spółka zależna została uznana za fiskalnie przejrzystą i opodatkowano jej zyski bezpośrednio na poziomie spółki dominującej jako udział w zyskach, to nie można efektu działalności spółki zależnej opodatkować drugi raz jako podziału zysku. Podział zysku jest w tym ujęciu kategorią przypisaną wyłącznie do podmiotów fiskalnie nieprzejrzystych, a więc będących odrębnymi podatnikami.⁹

Jednocześnie z treści dyrektywy 2011/96/UE wynika nakaz, by przy ocenie udziału spółki dominującej w zyskach jej spółki zależnej w chwili, kiedy zyski te powstają, państwo członkowskie spółki dominującej: a) zwalniało te zyski z opodatkowania albo b) upoważniało spółkę dominującą do odliczenia od kwoty należnego podatku części podatku od osób prawnych związanej z udziałem spółki dominującej w zyskach, i zapłaconej przez jej spółkę zależną i przez każdą podporządkowaną spółkę zależną. Oznacza to, że państwo członkowskie spółki dominującej może albo zwolnić ten zysk z opodatkowania przy zastosowaniu jednej z metod unikania podwójnego opodatkowania, jaką jest metoda zwolnienia, albo też upoważnić spółkę dominującą do odliczenia tej części podatku zapłaconego przez spółkę zależną, która jest związana z udziałem spółki dominującej przy zastosowaniu innej metody – metody odliczenia, z tym zastrzeżeniem, że może to nastąpić jedynie pod warunkiem, że na każdym poziomie spółka dominująca i jej podporządkowana spółka zależna spełniają kryteria definicji określonych w art. 2 dyrektywy oraz spełniają warunki przewidziane w jej art. 3, w granicach kwoty odpowiedniego należnego podatku.

Artykuł 4 ust. 3 dyrektywy stanowi o tym, że każde z państw członkowskich może postanowić, że opłaty odnoszące się do udziałów i strat wynikających z podziału zysków spółki zależnej nie mogą zostać odliczone od podlegającego opodatkowaniu zysku spółki dominującej.

Jeśli koszty zarządzania związane z udziałami są w takim przypadku ustalone według stawki ryczałtowej, ustalona kwota nie może przekraczać 5% wypłaconych zysków spółki zależnej.

⁹ *Ibidem.*

Z kolei, zgodnie z art. 5 dyrektywy: *Zyski, które spółka zależna wypłaca swojej spółce dominującej, są zwolnione z podatku potrącanego u źródła dochodu.* Przywołana regulacja stanowi przejaw eliminacji podwójnego opodatkowania w sensie prawnym. Podwójne opodatkowanie w sensie prawnym zachodzi wówczas, gdy dywidenda wypłacana przez spółkę zależną podlega podatkowi zarówno w państwie źródła, jak i w państwie spółki dominującej. O eliminacji podwójnego opodatkowania w takim przypadku rozstrzyga zatem art. 5 dyrektywy, który stanowi że zyski wypłacane przez spółkę córkę spółce matce są wolne od podatku w państwie źródła.

Konsekwencją tej zasady jest także kolejna, stanowiąca, że państwo członkowskie spółki dominującej nie może pobierać podatku potrącanego u źródła dochodu od zysków, które spółka otrzymuje od spółki zależnej (art. 6 dyrektywy). Należy w tym miejscu zaznaczyć, że za „podatek potrącany u źródła dochodu” nie uznaje się zaliczki ani potrącenia na podatek dochodowy od osób prawnych na rzecz państwa członkowskiego spółki zależnej, dokonywanych w związku z podziałem zysków spółki zależnej na rzecz spółki dominującej (art. 7 ust. 1 dyrektywy).

Jak słusznie zauważono w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 28 grudnia 2016 r.¹⁰: *Istota regulacji przewidzianej w dyrektywie sprowadza się zatem do zniesienia podatku u źródła, pobieranego przez państwo siedziby spółki zależnej (podwójne opodatkowanie w sensie prawnym) oraz zapewnienia nieopodatkowania dochodu otrzymanego przez spółkę dominującą, podlegającego łączeniu z pozostałymi dochodami tej spółki, opodatkowanymi w państwie jej siedziby (podwójne opodatkowanie w sensie ekonomicznym). Celem przyjęcia takiej konstrukcji było dążenie do stworzenia spółkom działającym w różnych państwach członkowskich warunków tożsamyh z warunkami, w jakich działają spółki tego samego państwa członkowskiego (w celu wzmocnienia rozwoju jednolitego rynku). Podstawę ku temu stanowiło przekonanie prawodawcy unijnego, iż przepisy podatkowe regulujące stosunki pomiędzy spółkami dominującymi i spółkami zależnymi różnych państw członkowskich znacznie się między sobą różnią i są mniej korzystne niż te, które są stosowane pomiędzy spółkami dominującymi i zależnymi tego samego państwa członkowskiego. Współpraca między spółkami różnych państw członkowskich jest tym samym utrudniona, w porównaniu ze współpracą między spółkami z tego samego państwa członkowskiego. Konsekwencją stosowania zapisów dyrektywy miało być zatem opodatkowanie dochodu z prowadzonej przez dane przedsiębiorstwo działalności wyłącznie na jednym poziomie, tj. w państwie jego siedziby.*

Podobne zasady obowiązują we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej. W Polsce realizację postanowień dyrektywy 2011/96/UE stanowi przede wszystkim art. 20 ust. 3 ustawy z 15 lutego 1992 r. o podatku docho-

¹⁰ Sygn. akt III SA/Wa 2738/15, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/D72A38E446>.

dowym od osób prawnych (Dz.U. 2016, poz. 1888, ze zm.). Wyjątkiem w tym względzie jest jedynie Estonia.

Estonia przyjęła w swoim porządku prawnym odmienny charakter podatku od osób prawnych, który jest szczególnie akcentowany przez władze estońskie. Organy estońskie stoją na stanowisku, że w odniesieniu do jej uregulowań w zakresie opodatkowania podziałów zysków wypłacanych spółkom dominującym przez spółki zależne, nie znajdują zastosowania postanowienia dyrektywy 2011/96/UE. Odmienny charakter opodatkowania dochodów osób prawnych na terytorium Estonii polega na tym, że momentem opodatkowania dochodów estońskich osób prawnych jest moment faktycznej dystrybucji tego zysku w postaci dywidendy do rąk wspólników tych spółek. Oznacza to, że tak długo, jak generowane dochody (zyski) przez estońskie spółki nie są z nich wypłacane (ale przeznaczone są np. na rozwój spółki), pozostają całkowicie wolne od opodatkowania, co oznacza efektywną stawkę podatku dochodowego na poziomie 0%. Stanowi o tym § 50 ust. 1 estońskiej ustawy regulującej opodatkowanie podatkami dochodowymi z 15 grudnia 1999 r. (*Tulumaksuseadus*)¹¹, zgodnie z którym:

A resident company (including a general or limited partnership) shall pay income tax on profit distributed as dividends or other profit distributions upon payment thereof in monetary or non-monetary form. Income tax is not charged on profit distributed by way of a bonus issue.

Z zastrzeżeniem, że estoński podatek dochodowy nie jest pobierany od dywidend, jeżeli:

- spółka będąca rezydentem i wypłacająca dywidendę wypłaci dywidendę, która stanowi podstawę wypłaty od spółki mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w umawiającym się państwie lub w Konfederacji Szwajcarskiej podlegającej opodatkowaniu podatkiem dochodowym (z wyjątkiem zlokalizowanych na obszarze o niskim opodatkowaniu – w rozumieniu ustawy *Tulumaksuseadus*), a przynajmniej 10% akcji lub głosów tej spółki należało do spółki dominującej w momencie wypłacenia dywidendy,
- dywidenda wypłacana jest z zysku przypadającego na stały zakład z siedzibą w umawiającym się państwie lub Konfederacji Szwajcarskiej,
- spółka wypłacająca dywidendę wypłaci dywidendę, która jest podstawą wypłaty od spółki z zagranicznego państwa, która nie została wskazana w klauzuli 1 (z wyjątkiem spółki zlokalizowanej na obszarze o niskim oprocentowaniu) i w momencie wypłacenia dywidendy, spółka ma co najmniej 10% akcji lub głosów tej spółki, a podatek dochodowy został potrącony z dywidendy lub podatek dochodowy został naliczony od udziału w zysku, który jest podstawą,

¹¹ <https://www.riigiteataja.ee/akt/128122011063>; wersja ang. Income Tax Act, <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/530012014003/consolide>.

- dywidenda wypłacana jest z zysku przypisywanemu zagranicznemu zakładowi spółki będącej rezydentem, a podatek dochodowy został naliczony od takiego zysku,
- dywidenda wypłacana jest z tytułu części płatności określonych w podsekcji 2¹ ustawy *Tulumaksuseadus*.

Tak brzmi ten przepis w wersji angielskiej:

§ 50 (1¹) *The income tax provided for in subsection (1) is not charged on dividends if:*

1) *the resident company paying the dividend has derived the dividend which is the basis for the payment from a resident company of a Contracting State or the Swiss Confederation subject to income tax (except for companies located within a low tax rate territory) and at least 10 per cent of such company's shares or votes belonged to the company at the time of deriving the dividend;*

2) *the dividend is paid out of profit attributed to a resident company's permanent establishment located in a Contracting State or Swiss Confederation;*

3) *the company paying the dividend has derived the dividend which is the basis for payment from a company of a foreign state not specified in clause (1) (except for a company located within a low tax rate territory) and at the time of deriving the dividend, the company owned at least 10 per cent of the shares or votes of such company, and income tax has been withheld from the dividend or income tax has been charged on the share of profit which is the basis thereof;*

4) *the dividend is paid out of the profit attributed to foreign permanent establishment of a resident company and income tax has been charged on such profit;*

5) *the dividend is paid on account of the portion of payments specified in subsection (2¹).*

W polskim systemie podatkowym w wypadku osiągnięcia dochodu przez spółkę kapitałową w pierwszej kolejności jest on opodatkowany podatkiem dochodowym od osób prawnych na zasadzie opodatkowania zysków spółki. Następnie taki dochód, pomniejszony o zapłacony podatek, jeśli jest dystrybuowany w formie dywidendy do udziałowców podlega ponownemu opodatkowaniu podatkiem dochodowym na poziomie wspólników tej spółki i w zależności od tego, czy wspólnikiem jest osoba fizyczna, czy prawna będzie to podatek dochodowy od osób fizycznych bądź podatek dochodowy od osób prawnych.

Na gruncie estońskiego prawa podatkowego problem podwójnego opodatkowania tego typu dochodów nie występuje z uwagi na fakt, że przyjęto tam rozwiązanie, zgodnie z którym dochód osiągniany przez spółkę jest opodatkowany tylko w momencie dystrybucji w formie dywidendy, co oznacza, że do opodatkowania dochodzi jedynie raz. Tym samym, wbrew postanowieniom dyrektywy 2011/96/UE, dojdzie do opodatkowania dochodu w kraju siedziby spółki córki (spółki zależnej) z siedzibą w Estonii, która dokonywać będzie po-

działu zysku na rzecz spółki matki (spółki dominującej) z siedzibą w innym niż Estonia kraju członkowskim Unii Europejskiej. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że takie rozwiązanie (tj. rozwiązanie przyjęte przez Estonię) jest sprzeczne z postanowieniami omawianej powyżej dyrektywy 2011/96/UE w zakresie, w jakim stanowi ona, że jeżeli dochodzi do dystrybucji dywidendy ze spółki zależnej do spółki dominującej, których siedziby znajdują się w dwóch różnych krajach członkowskich Unii Europejskiej oraz są podatnikami podatku dochodowego, wówczas – przy spełnieniu określonych w dyrektywie warunków – przepływ dochodów z podziału zysków powinien być zwolniony z opodatkowania w kraju siedziby spółki zależnej (spółki córki).